

ger på vore vegne, hvor det dirigeres af ussel mammom, må man nok sige.

Det gælder ikke udelukkende USA, det gælder også Frankrig, det gælder også Tyskland. Man har hørt rygter om, at de lande forsøger sig med at påvirke lande som Angola, Cameroun, Syrien, som har været afgørende i den situation, og som jeg så siger er korrupte, undertrykkende, udemokratiske lande.

Det er jo en farce, synes jeg, at der er partier herinde, der bare har det ene svar, og som ikke kommer med noget alternativ, at vi skal henholde os til FN. Underforstået at Syrien, Angola, Cameroun afgør i virkeligheden, hvad der skal ske, og om vi skal lægge det maksimale pres på Saddam Hussein.

Tak for kaffe, siger jeg. Det kan vi da ikke bruge til noget. En diktator holder hånden over en anden diktator. Det hænger da ikke sammen, og venstrefløjen må da også kunne se, at der kan være brug for at reformere FN.

Jeg siger ikke, at der er nogle lande, der partout ikke må være medlem af FN's Sikkerhedsråd, men vi er nødt til at se på FN's rolle fremover, hvis FN skal tages seriøst. Hvis den største bidragyder, USA, fortsat skal være den største bidragyder og sikre, at FN kan fungere på en rimelig facon, er der et problem med den nuværende konstruktion. Det må man se på, og det håber vi også at regeringen hen ad vejen, når alt det her er overstået, vil diskutere.

Til hr. Per Kaalund vil jeg bare sige, at vi ønsker ikke, at EU skal overtage forsvarsopgaver. Lad mig skære det fuldstændig ud i pap. Det er der ikke nogen i Dansk Folkeparti der ønsker. Vi ønsker, at forsvarsopgaver fortsat er forbundet med det transatlantiske samarbejde, dvs. NATO.

Men så siger jeg, at hvis det kommer til en situation på et tidspunkt, hvor forsvarsforbeholdet måtte blive afskaffet via en folkeafstemning – vi ønsker det ikke – men hvis det måtte ske, er det klart, at så har vi en ny situation, og så må vi selvfølgelig tage udgangspunkt i den situation. Men indtil da mener vi under ingen omstændigheder, at man skal gøre noget som helst i EU på forsvarsområdet.

Og lad mig slutte af med at sige til hr. Per Kaalund: Jeg synes, Socialdemokratiet burde genoverveje situationen, lytte til Socialdemokraternes tidligere fremtrædende forsvarsminister, Hans Hækkerup, der i Berlingske Tidende i dag konkluderer: Vi må have gjort op med os selv, om vi aktivt vil bidrage til at nedkæmpe denne verdens terrorister – og hertil regner jeg Saddam

Hussein – og så tage ansvaret på os og handle, når tiden er inde til det. Og det mener jeg den i høj grad er nu.

Her har vi en af de hæderkronede Socialdemokrater, som vi gerne vil have frem på banen til at sige sin mening. Det gør han i Berlingske Tidende. Er der ikke nogle i den socialdemokratiske gruppe, der er enig med ham? Det tror jeg der er.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Pia Christmas-Møller som ordfører.

Kl. 15.00

Pia Christmas-Møller (KF):

Som folketingsmedlem er man både valgt til at repræsentere og til at lede. Som folketingsmedlem skal man både repræsentere de vælgere, der har stemt på en, og lede på grundlag af de holdninger, man er valgt på, og efter hjertets overbevisning om det rigtige standpunkt i den konkrete sag.

Den beslutning, vi står i begreb med at tage, hører til blandt de vanskeligste, men i Det Konservative Folkeparti er vi ikke i tvivl om, på hvilken side man må stå i denne sag. Det er en sag, der helt naturligt kalder på stærke følelser, følelser, der trækker i hver sin retning, for ingen anstændige fornuftsmennesker ønsker krig, og ingen anstændige fornuftsmennesker ønsker at støtte terrorisme og morderiske diktatorer.

Vi har i den konservative folketingsgruppe været igennem grundige vurderinger af, hvad der er det rigtige standpunkt set ud fra en moralsk, set ud fra en juridisk og endelig set ud fra en politisk synsvinkel.

Det har ikke været så svært at besvare spørgsmålet om, hvad der er det moralsk rigtige standpunkt. Vi står over for en af denne verdens værste despoter siden Hitler, nemlig diktator Saddam Hussein. Han har startet foreløbig to krige mod nabolande med mere end 1 million døde til følge. Han har anvendt kemiske våben mod sin egen befolkning med flere end 80.000 døde til følge. Han har spillet kispus med verdenssamfundet i mere end 12 år. Der kan ikke være nogen tvivl om, at den mand må og skal afvæbnes, sådan som det er blevet krævet i forbindelse med afslutningen af Golfkrigen. Kemiske og bakteriologiske masseødelæggelsesvåben i hænderne på Saddam Hussein er en trussel, der må og skal afmonteres.

Spørgsmålet om det juridisk rigtige standpunkt i sagen har været genstand for diskussion